

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. С., 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на втори февруари през две
хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ради Ив. Йорданов

при участието на секретаря Юлиана Д. Божилова
като разгледа докладваното от Ради Ив. Йорданов Търговско дело №
20231800900031 по описа за 2023 година

Ищците **Ч. И. С. с ЕГН*******, **Т. С. С. с ЕГН ******* и **А. Ч. С. с
ЕГН*******, всички гр.К. ул.“Цар Калоян“ №19 подадена чрез пълномощника им
адвокат А. М. от САК срещу „Д.“ ЕАД с ЕИК.. гр.С. бул.,„Витоша“ №89Б, с която са
предявени обективно и субективно съединени иски с правно основание чл.432, ал.1 КЗ и
чл. 409 КЗ - за плащане на сумата от **по 26 000,00лв.** /двадесет и шест хиляди/лева, за всеки
един от тримата, предявен като частичен от сумата от по 150 000 /сто и петдесет хиляди /
лева, представляващи обезщетение за претърпени от тях неимуществени вреди – душевни
болки и страдания от смъртта на И. Ч.ов С., син на първите двама ищци и брат на третата,
причинена при ПТП, възникнало на 30.06.2019г. на път 8-I, гр. К. между мотоциклет
„Сузуки“, рег. №СО0354 А управляван от И. Ч.ов С. и застрахован при ответника л.а.
„Тойота“ модел „Авенсис“ с рег. №СО9000АК, управляван от Т.А.М., ведно с лихвата за
забава върху всяка от сумите, считано от 22.11.2023г. – датата, следваща датата на изтичане
на 3-месечния срок за произнасяне до окончателното изплащане на присъдената сума.

В исковата молба се твърди, че на посочената дата - 30.06.2019г., около 18:50 часа в
гр. К., на път 8-I, при управление на л.а. „Тойота“ модел „Авенсис“ с рег. №СО9000АК с
посока на движение от гр.М. към гр.С. Т.А.М. нарушил правилата за движение по пътищата
и предприел маневра „обратен завой“ на кръстовището на бул. „Ломско шосе“ с улица
„Император Константин“, където тази маневра била забранена от затревен остров и
мантиanela, разделящи пътните платна и от пътната маркировка на платното - двойна
непрекъсната линия. Маневрата била извършена от крайна дясна лента в посоката на
движение на автомобила, като водачът на автомобила не се съобразил с движещия се в
лявата лента в същата посока мотоциклет „Сузуки“, рег. №СО0354 А, управляван от И.

Ч.ов С., при което автомобилът пресякъл пътя пред мотоциклета и настъпил удар между предната част на мотоциклета и средната лява част на автомобила, почти до задната лява врата. Вследствие на настъпилото ПТП на място починал водача на мотоциклета И. Ч.ов С..

Местопроизшествието било посетено от компетентните органи и било образувано досъдебно производство №86/2019 г. по описа на ОСлС, пр.пр. №1965/2019г. по описа на ОП- С., което не било приключило и към настоящия момент.

В исковата молба се твърди, че единствената причина за настъпване на ПТП е поведението на водача на „Тойота“ модел „Авенсис“ с рег. №СО9000АК, който извършвайки маневра завиване в обратна посока, нарушил следните разпоредба на : чл.6, т.1, чл.25, ал.1, чл.38, ал.1 и ал.3 ЗДвП и чл.63, ал.2, т.2 ППЗДвП.

Твърди се, че в резултат на неправомерната маневра „завой в обратна посока“ е настъпило процесното ПТП и посочените нарушения на закона са пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, а именно смъртта на И. Ч.ов С..

В исковата молба се излага, че първите двама ищци Ч. и Т. С.и, родители на починалия при процесното ПТП И. С., били покосени от неговата загуба. Преди смъртта му били в прекрасни отношения със сина си, характеризиращи се със силна връзка на любов и разбирателство. Живеели заедно, в една къща в гр. К.. Разбирали се и си помагали взаимно. Почти ежедневно споделяли трапезата си заедно, като никога между тях не е имало никакви сериозни скандали. Загубата на сина им за тях била безвъзвратна, а мъката им неописуема. Не можели да повярват, че повече няма да видят детето си и дълго време отказвали да приемат жестоката действителност. Очаквали И. да се прибере и да седне до тях, отново да си говорят, да се веселят или да изкажат тревогите си. Смъртта на сина им била жесток удар за тях. Ишците научили за катастрофата скоро след като е станала и ищецът Ч. С. веднага отишъл на мястото на инцидента, където видял обезобразения труп на сина си. Не можел да повярва какво се случва. Ищцата Т. С. припаднала при новината, че синът ѝ е загинал при катастрофа. Не осъзнавала какво се случва. Наложило да организират погребението на собствения им син. Не били в състояние да се справят с това, поради което се наложило да им помогнат дъщеря им ищцата А. С. и други близки. Трагедията в семейството не била отшумяла и до днес. Ишците Ч. и Т. С.и страдали изключително много за загубата на детето си. В дните след погребението ежедневно ходели на гроба му, носели вода и палели свещи. Почитали го, според обичаите и християнските традиции. След катастрофата ищецът Ч. С. се затворил в себе си. Не общувал, не споделял, чувствал се постоянно тъжен. Ищцата Т. С. не можела да спи, постоянно била с високо кръвно, била притеснена и тревожна, поради което се налагало да пие медикаменти и да приема хранителни добавки, за да може да се успокои. Ишците не намирали за какво да си говорят, а когато се спогледали започвали да плачат, наранени от преживяната травма. Сега, няколко години по - късно, в дома им нямало радост. Семейството вече не се събирало по празници, тъй като винаги се сещали за И.. Болката и мъката им не била преминала и те самите не вярвали, че ще премине и че ще преживеят голямата загуба.

В исковата молба се твърди още, че ищцата А. С., сестра на И. С., в деня на

катастрофата се прибирала от гр.С., когато видяла много хора, които се били струпали около пътя в началото на гр. К.. Спряла колата, отишла при хората и с ужас установила, че брат ѝ е загинал при катастрофа. Била покрусена от ужасяващата гледка, като почти загубила съзнание като видяла в какво състояние е тялото на брат ѝ. Двамата с И. имали чудесни взаимоотношения, като тя била малката сестра, която той закрилял и напътствал. Имали изградена много силна връзка, тя споделяла с него повечето си тревоги и търсела съвет и подкрепа. Заедно живеели в родната им къща в гр. К., за това и връзката им била изключително силна. Загубата я травмирала страшно много и тя дълго време не била на себе си. Не спирала да плаче и още повече се разстройвала като виждала мъката на родителите си. Инцидентът разтърсил изоснови цялото семейство, животът им се преобърнал наопаки. Ищцата А. С. помагала при организирането на погребението на брат си и определя това като най-тъжният, тежкият и неприятен ден в целия си живот. Не иска да си спомня за него, но съзнанието ѝ често я връщало към този момент. И към настоящия момент тя не била превъзмогнала случилото се.

Твърди се, че към датата на ПТП по отношение на л.а. „Тойота“ модел „Авенсис“ с рег. №СО9000АК е била налице валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, полица № 70784561, със срок на действие от 21.03.2019 г. до 20.03.2020 г., сключена със „Д.“ ЕАД.

На 21.08.2019г. ищците предявили доброволна претенция пред застрахователя за заплащане на застрахователни обезщетения за претърпените от тях неимуществени вреди, по която била образувана щета с № 43072951900173, но и до момента от ответника не било определено или изплатено обезщетение.

Ето защо ищците считат, че за тях е налице правен интерес от предявяване на настоящите иски срещу ответното дружество.

Молят съда да постанови решение, с което да осъди ответника „Д.“ ЕАД, да им заплати следните суми:

- На **Ч. И. С.**, сумата от **26 000,-лв. /двадесет и шест хиляди/лева**, предявен като частичен от сумата от 150 000 /сто и петдесет хиляди / лева, представляващи обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди – душевни болки и страдания от смъртта на сина му **И. Ч.ов С.**, причинена при ПТП, възникнало на 30.06.2019г. на път 8-І, гр. К. между мотоциклет „Сузуки“, рег. №СО0354 А управляван от **И. Ч.ов С.** и застрахован при ответника л.а. „Тойота“ модел „Авенсис“ с рег. №СО9000АК, управляван от **Т.А.М.**, ведно с лихвата за забава върху всяка от сумите, считано от 22.11.2023г. – датата, следваща дата на изтичане на 3-месечния срок за произнасяне до окончателното изплащане на присъдената сума;
- На **Т. С. С.** сумата от **26 000,-лв. /двадесет и шест хиляди/лева**, предявен като частичен от сумата от 150 000 /сто и петдесет хиляди / лева, представляващи обезщетение за претърпени от нея неимуществени вреди – душевни болки и страдания от смъртта на сина ѝ **И. Ч.ов С.**, причинена при ПТП, възникнало на 30.06.2019г. на път 8-І, гр. К. между мотоциклет „Сузуки“, рег. №СО0354 А управляван от **И. Ч.ов С.**

и застрахован при ответника л.а. „Тойота“ модел „Авенсис“ с рег. №СО9000АК, управляван от Т.А.М., ведно с лихвата за забава върху всяка от сумите, считано от 22.11.2023г. – датата, следваща дата на изтичане на 3-месечния срок за произнасяне до окончателното изплащане на присъдената сума;

- На **А. Ч. С.** сумата от **26 000,-лв. /двадесет и шест хиляди/ лева**, предявен като частичен от сумата от 150 000 /сто и петдесет хиляди/ лева, представляващи обезщетение за претърпени от нея неимуществени вреди – душевни болки и страдания от смъртта на брат ѝ И. Ч.ов С., причинена при ПТП, възникнало на 30.06.2019г. на път 8-I, гр. К. между мотоциклет „Сузуки“, рег. №СО0354 А управляван от И. Ч.ов С. и застрахован при ответника л.а. „Тойота“ модел „Авенсис“ с рег. №СО9000АК, управляван от Т.А.М., ведно с лихвата за забава върху всяка от сумите, считано от 22.11.2023г. – датата, следваща дата на изтичане на 3-месечния срок за произнасяне до окончателното изплащане на присъдената сума,

които суми да бъдат платени от ответника по посочените в и.м. банкови сметки на ищите.

Претендира се присъждане и на направените в настоящото производство разноски, както и адвокатски хонорар за оказана безплатна правна помощ.

В срока по чл.367, ал.1 от ГПК ответникът „Д.“ ЕАД е подал писмен отговор, чрез пълномощника юрк. В. Й., с който оспорва предявените искове като неоснователни и недоказани и моли същите да бъдат отхвърлени. Претендира се присъждане на разноските в настоящото производство, вкл. и за юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно, в случай, че съда намери исковете само на първите двама от ищци за основателни, да намали размерите на претендираното обезщетение, поради прекомерност и несъответствие с практиката на съдилищата по аналогични случаи за процесния период.

С отговора се признава за установено съществуването на валидно застрахователно правоотношение, касаещо лек автомобил марка „Тойота“ модел „Авенсис“ с рег. №СО9000АК, по силата на Застрахователна полица №BG/06/119000757080, валидна към 30.06.2019г.

Оспорва се твърдението на ищите, че застрахования при ответника водач, с действията си е причинил настъпването на негативния резултат - смъртта на родственика на ищите. Твърди се, че не е установено водачът на автомобила да има вина за настъпването на процесния деликт, че не е установена противоправността на действията му, съответно – че не е установено наличието на причинно - следствена връзка между извършените от него действия и настъпилия вредоносен резултат, тъй като наказателно производство към момента било висящо и липсвал влязъл в сила окончателен съдебен акт. Респективно, че ответното дружество обективно е било възпрепятствано да се произнесе по предявената претенция поради липсата на установеност на основанието ѝ и липса на установеност на всички елементи от фактическия състав на деликта.

На следващо място се твърди, че образуваното наказателно производство е било прекратено с постановление на прокурора на основание чл.24, ал.1, т.1 от НПК, поради

което и че не е извършен деликт от соченото от ишците за деликвент лице, чиято отговорност е била застрахована при ответника, респективно, че не се е породило основание за отговорността на неговия застраховател по „Гражданска отговорност“.

Алтернативно - в случай, че се установи, че действията на водача, застрахован при ответника са допринесли за настъпването на процесното произшествие, се прави възражение за съпричиняване от страна на починалото лице. Твърди се, че с поведението си починалият мотоциклетист не е спазил разпоредбата на: чл.150а, ал.1, чл.137е и чл.5, ал.3, т.1 от ЗДВП. Движил се е с превишена повече от два пъти над разрешената за пътния участък скорост. При разрешена скорост 50 км/ч, мотоциклетистът се е движил с около 117 км/ч.

С оглед на горното се твърди, че осъществявайки противоправно поведение и нарушавайки посочените норми за поведение, починалото лице е причинило/допринесло в изключителна степен за настъпването на произшествието, както и за настъпването на собствените си тежки травми, довели до летален изход - поради шофиране без поставена предпазна каска, което обстоятелство следвало да се вземе предвид, на основание разпоредбата на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, при определянето на справедлив размер на обезщетение в настоящото производство.

Относно основанието на предявените претенции с отговора се оспорва твърдението на ишците за дълбочината и продължителността на породените неимуществени вреди. Твърди се, че в случая близката емоционална и душевна връзка, обичайно изградена между родител и детето му е била обичайно и напълно по естествен начин трансформирана поради житейските събития и техния естествен ход, с оглед възрастта на починалия, който бил пълнолетно лице към датата на процесното събитие. Прави се предположение, че на тази възраст починалото лице е имал вече собствено семейство и че е живеел отделно от родителите си и се е грижел за собствения си партньор.

По отношение на претенцията на ишцата А. Ч. С. се сочи, че от приложеното към исковата молба удостоверение за съпруг и родствени връзки било видно, че фамилията ѝ е Миланова, както и че има собствено семейство - съпруг и дете, което водело по естествен път до отдалечаване в отношенията с нейния брат. За това по отношение на тази ишца се оспорва изцяло правото ѝ да получи обезщетение, поради липсата на доказателства за наличието на качеството „изключителност“ в отношенията, или липса на изискванията, въведени с Тълкувателно решение № 1/2016 г. от 21.06.2018 г. по Тълкувателно дело № 1/2016 г. на ОСНГТК на ВКС.

С отговора се прави възражение за прекомерност срещу размера на претенцията за неимуществени вреди на първите двама ишци – родителите на починалия И. С.. Същите се считат за завишени по размер и не съответстващи на действително претърпените морални вреди от страна на ишците и несъобразени с критерия „по справедливост“ и с практиката на съдилищата при компенсиране на вреди при аналогични случаи, както и поради наличието на съпричиняване на вредоносния резултат - основание за намаляване размера на застрахователните обезщетения на основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД.

С оглед на така изложените аргументи, се твърди, че предявените искове за неимуществени вреди от първите двама ищци - родители на починалия са неоснователни и недоказани, а при евентуалност и само по отношение на тези искове се счита, че същите следва да бъдат значително намалени с оглед завишения и несъобразен със съдебната практика размер на претенциите, както и с оглед приноса от починалото лице към настъпването на деликта.

Искът на третата ищца - сестра на починалия, се счита изцяло неоснователен и недоказан, поради липсата на въведените изисквания с Тълкувателно решение № 1/2016 г. от 21.06.2018 г. по Тълкувателно дело № 1/2016 г. на ОСНГТК на ВКС и като такъв следвало да бъде отхвърлен изцяло.

Поради твърдяната неоснователност и недоказаност на главните искове се оспорват и акцесорните искове за присъждане на лихва.

Оспорва се изцяло твърдението на ишците, че застрахователя е изпаднал в забава за плащане. Сочи се, че от данните изложени в исковата молба било видно, че от страна на ишците пред застрахователя не са представени доказателства за наличието на основания за изплащане на претендираните обезщетения, а именно за наличието на елементите от фактическия състав на деликта – противоправност, вина и причинна връзка, каквито не били представени и до настоящия момент.

Ето защо се иска от съда да постанови решение, с което да отхвърли предявените срещу „Д.“ ЕАД искове изцяло като неоснователни и недоказани, ведно с всички законови последици, алтернативно - само по отношение на ишците Ч. И. С. и Т. С. С. - в случай, че съда намери основание за присъждането на обезщетение, да намали претендирания размер на обезщетенията до такъв, съобразен с конкретните обстоятелства в настоящия случай, със съдебната практика при определянето на обезщетение по аналогични случаи, както и с огромния принос от страна на починалия родственик на ишците към настъпването на деликта и към настъпването на негативния резултат от деликта.

Претендира се присъждане и на сторените по делото разноски, вкл. и юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл.372, ал.1 от ГПК ишците Ч. И. С., Т. С. С. и А. Ч. С. са подали допълнителна искова молба, с която поясняват и допълват първоначалната. Оспорват всички наведени в отговора на исковата молба възражения и твърдения на ответника и се поддържат всички доказателствени искания направени с първоначалната.

С допълнителната искова молба се прави искане да бъде отделено като безспорно и ненуждаещо се от доказване по делото наличието на застраховка „Гражданска отговорност“ за л.а. „Тойота“ модел „Авенсис“ с рег. №СО9000АК, с период на покритие от 21.03.2019 г. до 20.03.2020 г., както и обстоятелството, че ишците са изпълнили изискванията на чл. 380, ал. 1 КЗ и на 21.08.2019 г. пред „Д.“ ЕАД е образувана застрахователна преписка 43072951900173, по която все още не е определено или изплатено обезщетение.

Оспорват твърденията на ответника, че И. С. е бил неспособен, както и че е бил

в състояние на алкохолно опиване към момента на инцидента. Оспорват и твърдението, че И. С. е бил без поставена предпазна каска, както и че използването на предпазна каска е щяло да предотврати леталния изход на инцидента. Оспорват твърдението, че се е движил с превишена скорост, както и че превишената скорост има пряка причинна връзка с настъпването на инцидента.

В срока по чл.373, ал.1 от ГПК е постъпил допълнителен отговор от ответника „Д.“ ЕАД, с който поддържа изцяло първоначалния и всички направени с него възражения, оспорвания и доказателствени искания.

С допълнителния отговор ответникът не възразява да бъде обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване, обстоятелството, че е имало валидно застрахователно правоотношение, сключено с ответното дружество за процесния автомобил към датата на ПТП, както и обстоятелството, че е предявена претенция пред застрахователното дружество, както и датата на предявяване на претенцията.

Поддържа искането си за спиране на настоящото производство до приключването на наказателното дело с влязъл в сила съдебен акт, по аргументите изложени в първоначалния отговор.

Поддържа становището си по отношение въпросите, поставени от ищеца към САТЕ. Уточнява, че разликата между въпроса, поставен в исковата молба и този, поставен в отговора на исковата молба се състои в това, че ответника иска да бъде установено дали има по делото обективни данни за едно обстоятелство, а именно - каква маневра е целял да извърши водача на л. а. „Тойота Авенсис“ с рег. № СО 9000 АК непосредствено преди настъпването на сблъсък, докато ищецът директно поставя задача на експерта да направи предположение каква маневра е целял да извърши водача на автомобила.

Софийски окръжен съд, като прецени събраните по делото доказателства и ги обсъди във връзка с доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от удостоверение за наследници №830 от 05.07.2019г. на И. Ч.ов С. ищите Ч. И. С., Т. С. С. са негови родители.

Видно от удостоверение за родствени връзки №829/05.07.2019г. ищцата А. Ч. С. е сестра на пострадалия И. Ч.ов С..

Страните не спорят по отношение на факта, за наличието на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за лек автомобил марка л.а. „Тойота“ модел „Авенсис“ с рег. №СО9000АК, по застрахователна полица №BG/06/119000757080, с „Д.“ ЕАД, към датата на настъпване на ПТП 30.06.2019г.

По делото се разпита свидетеля М. К. М..

„Станах очевидец на катастрофа на 30.06.2019 г. в К.. Катастрофата стана на излизане от К. в посока С., на разклона за индустриалната зона. Аз бях на около 200-300 метра. И. се качи на мотора, тръгна и не повече от 10-15 секунди да е карал приблизително, и една кола направи обратен завой и той я удари. Познавах водача на мотоциклета И. Ч.ов С.. Той

тръгна от където бяхме спрели, там има едно широко такова, като отбивка, оттам тръгна, да е вдигнал примерно около 150-160 км/ч., приблизително, не мога да кажа точно. Когато той тръгна с мотоциклета, веднага влезе в лявата лента и си продължи само в лявата лента. В момента на катастрофата времето беше сухо, беше в светлата част на денонощието. Пътят беше сух. Пострадалият нямаше поставена предпазна каска. Този мотоциклет, на който той се качи, по принцип е мой, щях да му го продам, в смисъл продадох му го, но беше да му доправя някои работи и да си му го дам. Не знам дали е бил правоспособен водач за категория за този мотоциклет, той май имаше всички категории, не съм сигурен.

Там, където стана произшествието, е прав участък, равно, там пътят в тази посока на движение има две ленти. В зоната на инцидента не е имало дупки, разлято масло или пясък. Нямаше намаление на видимостта като дим, пушек, нито пък ограничение на видимостта от клони и други, нищо не пречеше на пътя. Имаше и други коли, но не мога да ви кажа кои хора са били, имаше доста коли. Той тръгна натам, където в смисъл тръгва, даде газ първата, само видях как светна стопът и една кола мина пред него и това беше. Колата зави пред него, тя зави от крайна дясна лента вляво обратен завой. Колите се движеха в дясната лента, имаше доста коли. Автомобилът дали е подал мигач за промяна посоката на движение не съм го видял, не знам. На колата ударът беше в лявата страна на колата, там покрай вратите, предната врата, колонката, даже в колонката, в смисъл между предната и задната врата в колонката. Когато стана сблъсъкът бях на 250 метра, може да са 240, може да са 280 метра, приблизително, сега не мога да ви кажа точно.

Веднага като видях какво стана качих се в неговата кола и отидох там, където стана катастрофата. И. лежеше в другата страна, в смисъл в лявото платно, на банкета, в тревата, беше починал на място, то се виждаше, а другата кола седеше така там на средата и хората седяха вътре. Аз се обаждах на някой, ама на кой се обаждах не помня, на кой съм звъннал и кой съм викнал не знам сега, губят ми се сега някои моменти от тогава. Полицайте дойдоха много бързо, не мога да кажа време, но сравнително много бързо дойдоха, не мога да посоча точно след колко време.

Мотоциклетът „Сузуки“ беше 180-190 конски сили. Там до едно положение има мантинела, след това тя свършва и започва маркировка. Маркировката е като островче фактически. Маркировката си я спомням - те са две бели ленти - двойна бяла лента, островче. Не мога да ви кажа дали има пътни знаци, даже и сега не знам, в смисъл не съм обръщал никога внимание, не мога да кажа и сега дали има знаци. Не мога да кажа лекият автомобил с каква скорост се е движил, зад него се движеха доста коли, тя не е сама кола и да завие, в смисъл имаше колона от автомобили зад този автомобил. Имаше две ленти за посоката. Аз го видях как тръгна и как кара, за секунда светна стопът и колата мина пред него и той се удари, в смисъл колата зави, то стана всичко за една секунда. По средата на лявата лента за изпреварване се намираше мотоциклетът.

Колите се движеха много по-бавно, той си изпреварваше колоната. Едва ли беше подал мигач, в смисъл не си спомням дали беше подал мигач. Самият удар се случва в лявата лента и като се удари, в смисъл целият удар или колата, всичко се премести в

насрещното, всичко се премести наляво. Срещу островчето има кръстовище - отбивка за индустриалната зона на К., в посока от К. за С.. Това островче и маркировката мисля, че се падаха преди кръстовището, защото там си имаше вече друга маркировка, примерно, ако идваш от индустриалната зона. Там, където става ударът, маркировката е такава все едно е островче, а вече по-нататък си има друга маркировка. Преди той да тества мотоциклета аз излязох с мотора и се срещаме някъде по улицата и той ми каза през прозореца „Да пробвам мотора“, той обърна и тръгна по мен, в смисъл разминахме се и той ме викна и ми кимна, иначе не сме били заедно преди това. Не знам къде е бил преди това. Аз набързо слязох от мотора, даже каската не си свалих, доколкото помня, той взе мотора и се качи, в смисъл всичко стана много бързо.“

По делото се назначи комплексна съдебно-автотехническа и медицинска експертиза видно от която на 30.06.2019г., към 18,50 часа – светлата част от денонощието, нормална видимост, сухо асфалтово покритие, в населено място – гр.К., по ул. „Ломско шосе“, съвпадаща по траектория с първокласен път I-8 от републиканската пътна мрежа, продължително прав, равнинен участък, асфалтово покритие, без наличие на неравности, в посока от гр. К., към гр. С., се е движил лек автомобил „Тойота Авенсис“, с регистрационен номер СО 9000 АК, с водач Т.А.М..

Пътното платно в този участък е било съставено от две самостоятелни платна за движение – по едно за противоположните посоки, отделени едно от друго с затревено пространство, в което е имало монтирана стоманена еластична ограда.

Платното за движение в посоката на лек автомобил „Тойота“ било съставено от две пътни ленти за движение в посоката от гр. К., към гр. С., отделени една от друга с прекъснатата бяла линия „МЗ“, като широчината на всяка пътна лента била по 3,60метра.

Придвижвайки се по гореописания начин, процесният автомобил „Тойота“ наближил „Т“ образно кръстовище с ул. Индустриална, намираща се вдясно на ул. „Ломско шосе“, по отношение посоката на движение на лекия автомобил. Непосредствено преди зоната на кръстовището, разделителна ивица, между платната за движение била прекъснатата и от мястото на прекъсване, до обхвата на кръстовището била, като продължение на разделителната ивица, била оформена площ върху асфалтовото покритие с хоризонтална маркировка „М15“ – „Коси успоредни линии“ с широчина 3 метра и дължина 9,40 метра. Когато достигнал до тази маркировка, водачът Младенов предприел действия за завиване в ляво, по отношение посоката си на движение. Изходното място на тази маневра, по технически път не може да бъде еднозначно установено дали е от дясната част на лявата лента или от лявата част на дясната лента. Към този момент – предприемането от водачът на лекия автомобил на ляв завой, в лявата лента за движение, в същата посока – от гр. К., към гр. С. се е движил мотоциклет „Сузуки“ с регистрационен номер СО 0354 А, управляван от И. Ч.ов С., който забелязал отклонението на автомобилът и задействал спирачната система на мотоциклета и реализирал ефективен спирачен път в продължение на 35 метра, но независимо от това удар между предното колело на мотоциклета и средната част на лявата странична част на лекия автомобил е настъпил в мястото, определено в настоящата експертиза като „място на удара“. След удара лекият автомобил е продължил движението се в посока напред и в ляво, по отношение първоначалната си посока на движение и се е установил в мястото, където е описан в протокола за оглед на местопроизшествие. Мотоциклетът и мотоциклетиста, също са се отклонили в ляво и са се установили в местата, където са описани в протокола за оглед на местопроизшествие.

Ударът между процесните превозни средства е извършен изцяло в лявата част на лявата лента за движение по ул. „Ломско шосе“, по отношение посоката на движение от гр.

К., към гр. С..

Въз основа на техническия анализ, може да се направи извод, че от техническа и професионална гледна точка причините за възникване на ПТП, следва да се търсят в:

–избраната скорост на движение в зоната на ПТП от водача на мотоциклет „Сузуки” с регистрационен номер СО 0354 А - И. Ч.ов С., чиято стойност е превишавала нормативно допустимата такава за зоната на ПТП и в същото време, не му е позволила при възникнала опасност за движението да намали скоростта или в случай на необходимост да спре при възникнала опасност за движението.

–субективните действия водачът на лек автомобил „Тойота Авенсис”, с регистрационен номер СО 9000 АК - Т.А.М., който в зоната на ПТП, преди да започне каквато и да е маневра, не се е убедил, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.

Водачът на мотоциклета И. Ч.ов С. е имал техническа възможност да избегне ПТП при движение с нормативно допустимата за участъка скорост – 50 км/час и не е имал такава възможност, при движение с реалната скорост 110,3 метра.

Доказаната концентрация на алкохол в кръвта и урината на И. Ч.ов С. отговаря на лека степен на алкохолно опиване в стадии на елиминация.

Леката степен на алкохолно опиване се характеризира с емоционална неустойчивост, отслабване на вниманието, на концентрацията, съобразителността, забавени реакции и умерено изразени нарушения в координацията на движенията.

Следва да се подчертае, че няма пряка зависимост между концентрацията на алкохол в кръвта и клиничната симптоматика, поради което на база концентрация на алкохол в кръвта не може да се преценяват клиничните прояви, тъй като крие опасност от грешки.

В момента на произшествието пострадалият И. Ч.ов С. е бил без поставена предпазна каска на главата.

Видно то констатираните травматични увреждания по време на извършената аутопсия, причината за смъртта на И. Ч.ов С. е тежката несъвместима с живота черепномозъчна и гръднокоремна травма, като е настъпила мигновено.

Със сигурност черепно-мозъчната травма не би била с такава тежест на проявление. Експертизата не може с категоричност да твърди, че не биха се причинили травми с по-малка тежест по тялото на пострадалия и би бил избегнат леталния изход ако е бил само с поставена каска. Видно от съдебномедицинската експертиза на труп, облеклото не е било съобразено с обезопасяване на мотоциклетиста. Не е бил облечен в облекло, което да протектира тялото при удар.

По делото се разпита свидетелката Л.Б. Г.а.

„Познавах И. Ч.ов С.. Знам за инцидента, свързан със смъртта му. Загубата е огромна. Това, което преживя това семейство, не го пожелавам на никой. Те са сринати, животът им се промени тотално от инцидента. Аз съм дългогодишна приятелка на А. С.. Ч. и Т. са негови родители, А. е негова сестра. Те тримата живеят заедно в едно домакинство в гр. К., ул. „Цар Калоян“ 19. Аз живея в К., посещавам ги често и имам поглед отблизо върху

семейството, от 17 години съм приятелка на А., няма ден, в който да не се чуваме, виждаме. Няколко месеца преди смъртта си И. се изнесе, иначе живееше при тях, но си направи етаж от къща в града и там си живееше. Той посещаваше родния си дом. А. беше много близка с брат й, тя за всичко разчиташе на него, нищо, че беше семейна, по-голяма подкрепа получаваше от брат си, отколкото от съпруга си. За всичко с него контактуваше, всяка трудност споделяше първо с брат си той да й помогне, след това със съпруга й, разчиташе изцяло на него. Знам, че с баща му имаха собствен бизнес с камиони, с дърва се занимаваха заедно, с леля Д. имаха нормални отношения като между син и майка, как да кажа, не съм чула да имат никакви разпри, скандали, не знам за такива неща. И. се занимаваше с дърводобив. Аз със сестра му съм била всеки ден след смъртта му, тя беше срината, единственото нещо, което правеше, е ревеше за него, всичките ни теми бяха за случая, при което ревахме нон-стоп. Тя получи паник-атаки, започна да губи паметта си, забравяше нон-стоп, има хашимото от случая. Тя се промени тотално, просто болката й не е угаснала до ден днешен, просто е свикнала да живее с това нещо. Леля Д. и чичо Ч. - те, как да кажа, погледите са им празни, не виждаш усмивка на лицата им, тъгата им е голяма.

А. я видях няколко часа след случая, а леля Д. и чичко Ч. ги видях на другия ден. А. дойде след няколко часа да вземе детето си от мен, защото аз не успях да отида на инцидента, просто не се „събрах“ и отидох да взема детето й, тя след това дойде. Тя не знаеше къде се намира, пицеше, опитваше се да се сдържи пред детето си, защото тя беше малка - на девет години. А., като се е прибираща от работа, го е видяла размазан на улицата, видяла е колата, като е очаквала, че е катастрофирал с колата и се е обърнала и го е видяла как се е размазал на улицата. Тя малко след това ми звънна и пицеше по телефона и викаше „И. е умрял“, тогава не можех да я разбера какво ми говори, не знаех какво да направя и какво да кажа в такъв момент, не се „събрах“ да отида на мястото и не отидох, което и до днес не си прощавам, но няма какво да направя, оставих ги сами в този момент. Присъствах на погребението, видях родителите й и А. тогава, не мога да опиша състоянието им, защото не знам какво беше състоянието, те просто бяха там само физически, не знам какво да кажа. Организиран се помени на годишнините, те ходят всяка събота на гробища, за тях това е..., събота започва с това да отидат до гробищата, иначе събота не е ден за тях. Ходят дори на забранените от черквата дни, когато не се ходи на гробища, ходят на рождения и именния му ден, на Великден, на Коледа, няма празник, на който да не отидат до там и да не са оставили нещо традиционно, което трябва да се занесе и остави. В техния дом не се честват празници. Като се събираме и като започнем да говорим и нещо да се смеем, леля Д. се изнервя и излиза от стаята. Цялата къща е пълна със снимки на Ице. През травмата няма как да са преминали, не са преминали, просто свикват с нея да живеят, това не се преминава

В момента тримата живеят в едно домакинство, това включва приятелката ми А., нейното дете, А. е разведена от две години и половина, мисля че, може да бъркам. Преди развода тя живееше със съпруга си, майка й, баща й, брат й и детето й, в една къща живеяха, съпругът й живееше в същата къща. Разликата между А. и брат й е пет години, брат й е по-голям. А. има фризьорски салон на „Ботев“, а бащата на А. работи в „Олинеза“, а майка й е

болногледач. Не се е налагало някой някого да издържа, справят се, не ми е известно, то всеки си има доходи, но аз не знам такива неща за тях. И. нямаше семейство, имаше приятелка, не мога да ви кажа от колко време, от няколко месеца преди инцидента имаше приятелка. Предполагам, че е имал други връзки преди това, не знам. Имаше сериозна приятелка, която живееше в тях, не мога да кажа точно преди колко години беше, живееше в тях около година, година и нещо, след това предполагам, че е имал и други приятелки.“

По делото се разпита свидетелката Б.С.П..

„Отношенията в семейството им бяха прекрасни, помагаша си взаимно един на друг, събиране по празници, в общи линии това мога да кажа, най-нормални семейни взаимоотношения като майка към детето си и брат. Аз съм леля на И.. Перфектни взаимоотношения бяха между И. и сестра му, той се грижеше за нея, когато беше мъничка, тя постоянно го търсеше и така останаха и като големи. Помагаша си един на друг, той е по-голям от А.. След този инцидент просто емоционално са сринати, дори на мен в момента ми е малко трудно да говоря, сринати са тотално, просто в този дом - не пожелавам на никой да изживява такова нещо да загуби детето си - никога повече няма да се чуе в този дом нито смях, нито музика, нито веселби. Не бях там при семейството им непосредствено след случая, защото живея в С., а те в К.. Веднага след това сестра ми ми се обади, просто беше изпаднала в истерия, плачеше, неразбираемо говореше, аз съответно също в първия момент не можах да приема тази информация за нормална, защото дойде като гръм от ясно небе, казано на прост език. Не отидох при тях в този ден, след това отидох вече на погребението, защото всички бяхме вече в шок изпаднали, него съответно го нямаше и там, така че не го видяхме изобщо. И. караше коли, обичаше бързите скорости като всяко младо момче, в такава степен, чак привърженик или някакъв вманиачен човек относно моторите не мисля, че е бил. Имаше лек автомобил, имаше камион. Сега родителите му и сестра му са рухнали тотално психически, емоционално, във всеки един смисъл, който може човек да си представи, просто тази загуба е огромна, да загуби човек детето си от това по-голямо наказание няма. Т. е 1964 г. родена, на 59 години е, а батко ми е 1962 г. роден. Зет ми работи, поддържа парна система, сестра ми е вкъщи, А. работи във фризьорски салон. И четиримата бяха финансово независими един от друг, което не пречи да си помагат един на друг, все пак са едно семейство. Първоначално живеяха в едно домакинство, след това имаме къща, която е от майка ми и баща ми, и И. се пренесе да живее там, ремонтира си къщата, но къщите са в близост една до друга, така че постоянно си имат комуникация. Може би една-две години преди инцидента И. се премести в тази къща, не мога да бъда точна, но така по спомени.

И. преди една-две години започна ремонта на тази къща и след това, като завърши ремонтът, вече се нанесе. Ще ви подведа кога точно е завършил ремонта, не знам, не мога да ви отговоря точно на тоя въпрос. Аз бях на погребението, видях тогава Т., Ч. и А., бяха в ужасно състояние. След смъртта на И. те всяка събота отиват на гроба, задължително на панихиди, на празници, на разрешени и неразрешени от църквата дни, просто няма седмица, която да са пропуснали и не само на гробищата, ами и на мястото на инцидента, където

също има паметник. Не знам да са имали по-сериозни скарвания, може да са имали някакви спорове защо е паднала трохичка, но по-сериозни скарвания не са имали, имаха нормални семейни отношения, помагат си един на друг, не си пречат, като всеки родител, както би помогнал на детето си. Те не са преминали през тази травма и едва ли ще преминат през това. Дъщерята на А., която тогава беше на десет години, всичко, което е изживяла, защото обичаше вуйчо си, и той нея, и се грижеше за нея, тая травма няма да се преодолее и не само от нея, а докато всички сме живи това няма да се преодолее.

Аз живея в С. от около 15 години. Аз преди това живеях в къщата на моите родители, сестра ми живееше в къщата, където е омъжена, при зет ми. Непрекъснато, доста често сме се виждали. Разликата между А. и брат ѝ е четири години. Като мъничка той се грижеше за нея - постоянно беше с нея, той големият батко, водеше я с колелото, той и за моята дъщеря се грижеше и бяха тримата заедно, бяха една компания - заедно спят в едната къща и т.н., обличане, хранене, игри, И. обличаше сестра си. За И. и сестра му се грижеха зет ми и сестра ми. Майка им и баща им отгледаха А. и брат ѝ.“

С определение в о.с.з. е допуснато изменение на исковите чрез тяхното увеличаване, както следва на **Ч. И. С. сумата 100 000,-лв.**, обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху сумата от 22.11.2019г. до окончателното изплащане; на **Т. С. С. сумата 100 000,-лв.**, обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху сумата от 22.11.2019г. до окончателното изплащане; на **А. Ч. С. 20 000,-лв.**, обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху сумата от 22.11.2019г. до окончателното изплащане; като исковите се считат предявени в пълен размер.

„Д.“ ЕАД не оспорва факта, че л.а. „Тойота“ модел „Авенсис“ с рег. №СО9000АК, управляван от Т.А.М. е застрахован по задължителна застраховка гражданска отговорност по застрахователна полица №BG/06/119000757080 при „Д.“ ЕАД, към датата на настъпване на ПТП 30.06.2019г.

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл.429, ал.1, т.1 от КЗ с договора за застраховка „Гражданска отговорност“ застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинени от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Отговорността на застрахователя се реализира, чрез заплащане на обезщетение на увреденото лице, което обхваща всички имуществени и неимуществени вреди, пряк и непосредствен резултат от увреждането, а също и на лихви за забава, когато застрахованият е отговорен пред увредения за тяхното плащане.

С разпоредбата на чл.432, ал.1 от КЗ е уредено правото на пряк иск в полза на пострадалото лице срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на прекия причинител, като отговорността на застрахователя е функционално обусловена с отговорността на деликвента. За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл.432, ал.1 от КЗ е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно

застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка „Гражданска отговорност“, както и да са налице всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител – застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

В настоящия случай по делото бе установено по несъмнен начин от събраните писмени доказателства разпит на свидетеля М. К. М. и КСМАТЕ, че на 30.06.2019г., към 18,50 часа – светлата част от денонощието, нормална видимост, сухо асфалтово покритие, в населено място – гр.К., по ул. „Ломско шосе“, съвпадаща по траектория с първокласен път I-8 от републиканската пътна мрежа, продължително прав, равнинен участък, асфалтово покритие, без наличие на неравности, в посока от гр. К., към гр. С., се е движил лек автомобил „Тойота Авенсис“, с регистрационен номер СО 9000 АК, с водач Т.А.М..

Пътното платно в този участък е било съставено от две самостоятелни платна за движение – по едно за противоположните посоки, отделени едно от друго с затревено пространство, в което е имало монтирана стоманена еластична ограда.

Платното за движение в посоката на лек автомобил „Тойота“ било съставено от две пътни ленти за движение в посоката от гр. К., към гр.С., отделени една от друга с прекъсната бяла линия „МЗ“, като широчината на всяка пътна лента била по 3,60метра.

Придвижвайки се по гореописания начин, процесният автомобил „Тойота“ наближил „Т“ образно кръстовище с ул. Индустриална, намираща се вдясно на ул. „Ломско шосе“, по отношение посоката на движение на лекия автомобил. Непосредствено преди зоната на кръстовището, разделителна ивица, между платната за движение била прекъсната и от мястото на прекъсване, до обхвата на кръстовището била, като продължение на разделителната ивица, била оформена площ върху асфалтовото покритие с хоризонтална маркировка „М15“ – „Коси успоредни линии“ с широчина 3 метра и дължина 9,40 метра. Когато достигнал до тази маркировка, водачът Младенов предприел действия за завиване в ляво, по отношение посоката си на движение. Изходното място на тази маневра, по технически път не може да бъде еднозначно установено дали е от дясната част на лявата лента или от лявата част на дясната лента. Към този момент – предприемането от водачът на лекия автомобил на ляв завой, в лявата лента за движение, в същата посока – от гр.К., към гр.С. се е движил мотоциклет „Сузуки“ с регистрационен номер СО 0354 А, управляван от И. Ч.ов С., който забелязал отклонението на автомобилът и задействал спирачната система на мотоциклета и реализирал ефективен спирачен път в продължение на 35 метра, но независимо от това удар между предното колело на мотоциклета и средната част на лявата странична част на лекия автомобил е настъпил в мястото, определено в настоящата експертиза като „място на удара“. След удара лекият автомобил е продължил движението се в посока напред и в ляво, по отношение първоначалната си посока на движение и се е установил в мястото, където е описан в протокола за оглед на местопроизшествие. Мотоциклетът и мотоциклетиста, също са се отклонили в ляво и са се установили на местата, където са описани в протокола за оглед на местопроизшествие.

Ударът между процесните превозни средства е извършен изцяло в лявата част на лявата лента за движение по ул. „Ломско шосе“, по отношение посоката на движение от гр. К., към гр. С..

Ето защо съдът намира, че водачът И. Ч.ов С. е нарушил правилата за движение по пътищата, регламентирани в ЗДвП и ППЗДвП:

чл.20 ЗДвП

(1) „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението“.

Чл.21 ЗДвП „При избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойности на скоростта в 50 км./ч в населени места.

Чл.5 ал.3 ЗДвП „На водача на пътно превозно средство е забранено:

1. да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда...”

Чл.189 ППЗДвП

„Водачите на мотоциклети са длъжни да поставят на главата си защитна каска“

Водачът Т.А.М. е нарушил правилата за движение по пътищата, визирани в:

чл.25 (1) ЗДвП “Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например ..., да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, ..., преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.

(2) При извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея.”

Чл.38 (1) “Завиването в обратна посока се извършва наляво от най-лявата пътна лента по посока на движението.

(2) При завиване в обратна посока водачът пропуска насрещно движещите се пътни превозни средства”

Чл. 6. “Участниците в движението:

1. съобразяват своето поведение ... с пътната маркировка”, във връзка с чл.65 т.6 ППЗДвП „Площ забранена за движение от ППС.

От неправомерните действия на двамата водачи е настъпило ПТП, при което е починал И. Ч.ов С., като без противоправните действия на всеки един от тях не би се достигнало до настъпилия вредоносен резултат.

Налице е установена по несъмнен начин причинна-следствена връзка между горните противоправни действия на водача на МПС Т.А.М. и настъпилата вреда.

Не се спори между страните по отношение на факта за наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност на

автомобилистите” с полица №BG/06/119000757080 към момента на ПТП-30.06.2019г. при ответника „Д.“ ЕАД за лек автомобил „Тойота Авенсис”, с регистрационен номер СО 9000 АК, с водач Т.А.М..

Осъществен е фактическият състав на чл.45 ЗЗД, който поражда деликтна отговорност за водача Т.А.М., като вината му се предполага и не е оборена тази законова презумпция. В следствие на сблъсъка пострадалият И. Ч.ов С. е получил описаните в КСМАТЕ увреждания: черепномозъчна и гръднокоремна травма, довели до летален изход.

По отношение на дължимото обезщетение за неимуществени вреди, претърпените от ищеца Ч. И. С..

Съгласно Постановление №4 от 25.05.1961г. на Пленума на ВС обезщетение за неимуществени вреди се дължи на най-близките роднини, сред които са възходящите. По делото се установи, че ищецът Ч. И. С. загубил внезапно и невъзвратно своя син И. Ч.ов С., с когото до скоро преди ПТП са живеели в едно домакинство, видно от показанията на свидетелките Л.Б. Г.а и Б.С.П.. Доказано е от разпита на разпитаните свидетелки, че Ч. И. С. изключително тежко е понася загубата на своя син, като са имали силна емоционална привързаност. Внезапната загуба на неговия син в дълъг период се отразява и ще се отразява негативно в емоционален и душевен план на ищеца Ч. И. С..

Дължимото обезщетение следва да бъде определено по справедливост-чл.52 ЗЗД и съобразно общественото разбиране за справедливостта в случай на тежката загуба на дете, независимо, че човешкият живот няма напълно равностоеен паричен еквивалент. Скръбта е непрестанна, болката и травмата са изключителни силни и продължителни, за които се събраха свидетелски показания. С оглед на горното размерът на обезщетението следва да бъде определен на сумата от 150 000 лв. Предвид доказаното съпричиняване от страна на пострадалия И. Ч.ов С. за настъпването на ПТП с 70% и 30% за водача Т.А.М., обезщетението, дължимо от застрахователя на последния следва да се намали на основание чл.51 ал.2 ЗЗД, поради което дължимото обезщетение следва да се присъди в размер на **45 000,-лв.** До този размер искът е основателен и доказан, а за разликата до пълния размер от 100 000 лв. неоснователен. Застрахователят изпада в забава на 22.11.2019г., съгласно чл.497 ал.1 т.2 КЗ с изтичането на три месеца от предявяването претенцията.

По отношение на дължимото обезщетение за неимуществени вреди, претърпените от ищцата Т. С. С..

Съгласно Постановление №4 от 25.05.1961г. на Пленума на ВС обезщетение за неимуществени вреди се дължи на най-близките роднини, сред които са възходящите. По делото се установи, че ищцата Т. С. С. загубила внезапно и невъзвратно своя син И. Ч.ов С., с когото до скоро преди ПТП са живеели в едно домакинство, видно от показанията на свидетелките Л.Б. Г.а и Б.С.П.. Доказано е от разпита на разпитаните свидетелки, че Т. С. С. изключително тежко е понася загубата на своя син, като са имали силна емоционална привързаност. Внезапната загуба на нейния син в дълъг период се отразява и ще се отразява негативно в емоционален и душевен план на ищцата Т. С. С..

Дължимото обезщетение следва да бъде определено по справедливост-чл.52 ЗЗД и съобразно общественото разбиране за справедливостта в случай на тежката загуба на дете, независимо, че човешкият живот няма напълно равностоеен паричен еквивалент. Скръбта е непрестанна, болката и травмата са изключителни силни и продължителни, за които се събраха свидетелски показания. С оглед на горното размерът на обезщетението следва да бъде определен на сумата от 150 000 лв. Предвид доказаното съпричиняване от страна на пострадалия И. Ч.ов С. за настъпването на ПТП с 70% и 30% за водача Т.А.М., обезщетението, дължимо от застрахователя на последния следва да се намали на основание чл.51 ал.2 ЗЗД, поради което дължимото обезщетение следва да се присъди в размер на **45 000,-лв.** До този размер искът е основателен и доказан, а за разликата до пълния размер от 100 000 лв. неоснователен. Застрахователят изпада в забава на 22.11.2019г., съгласно чл.497 ал.1 т.2 КЗ с изтичането на три месеца от предявяването претенцията.

По отношение на иска за обезщетение за неимуществени вреди, претърпените от ищцата А. Ч. С..

Съгласно ТР №1 от 21.06.2018г. на ОСНГТК на ВКС „Материално легитимирани да получат обезщетение за неимуществени вреди от причинена смърт на техен близък са лицата, посочени в Постановление №4 от 25.V.1961г. и Постановление №5 от 24.11.1969г. на Пленума на Върховния съд, и *по изключение* всяко друго лице, което е създадо трайна и дълбока емоционална връзка с починалия и търпи от неговата смърт продължителни болки и страдания, които в конкретния случай е справедливо да бъдат обезщетени.

Обезщетение се присъжда при доказани *особено близка връзка* с починалия и действително претърпени от смъртта му вреди.

Особено близка привързаност може да съществува между починалия и негови братя и сестри, баби/дядовци и внуци. В традиционните за българското общество семейни отношения братята и сестрите, съответно бабите/дядовците и внуците, са част от най-близкия родствен и семеен кръг. Връзките помежду им се характеризират с взаимна обич, морална подкрепа, духовна и емоционална близост. Когато поради конкретни житейски обстоятелства привързаността е станала толкова силна, че смъртта на единия от родствениците е причинила на другия морални болки и страдания, *надхвърлящи по интензитет и времетраене нормално присъщите* за съответната родствена връзка, справедливо е да се признае право на обезщетение за неимуществени вреди и на преживелия родственик.“

По делото се установи, че ищцата А. Ч. С. е сестра на починалия И. Ч.ов С..

Видно от показанията на свидетелките Л.Б. Га и Б.С.П. ищцата А. Ч. С. е понесла и понася тежко загубата на своя брат. Отгледани заедно от своите родители между тях са се установили хармонични отношения между брат и сестра, като по-големият брат е бил опора и закрила за А. С.. На А. Ч. С. смъртта му се отразила много зле, ходи на гробищата и не може да го прежали.

По този начин от разпита на свидетелките Га и П. съдът намира, че се е установила нормална родствена и емоционална връзка между брат и сестра. Той е живеел различно домакинство от сестра си, която живее заедно с родителите си.

Съдът не намира за доказано наличието на изключителен случай, визиран по-горе в ТР, като безспорно ищцата А. С. търпи болки и страдания от неговата загуба в рамките на нормална родствена и емоционална връзка между брат и сестра.

Ето защо съдът намира искът в размер на 20000,-лв. представляваща застрахователно обезщетение за неимуществени вреди - душевни болки и страдания, претърпени от А. Ч. С., вследствие смъртта на нейния брат И. Ч.ов С., причинена при ПТП, настъпило на 30.06.2019г., ведно с лихвата за забава, считано от 22.11.2019г. до окончателното изплащане на присъдената сума за неоснователен и като такъв следва да се отхвърли.

На адв. Щ.Х.Щ., АК Х. с адрес гр.С. ул.“Княз Борис І“ №85 ет.4 ап.10 за защитата на ищеца Ч. И. С. следва да се присъдят разноски, на основание чл.78 ал.1 ГПК, чл.38 ал.2 ЗА и чл.7 ал.2 т.4 от Наредба №1/2004г. в размер на **5100,-лв. с ДДС**.

На адв. Щ.Х.Щ. АК Х. с адрес гр.С. ул.“Княз Борис І“ №85 ет.4 ап.10 за защитата на ищцата Т. С. С. следва да се присъдят разноски, на основание чл.78 ал.1 ГПК, чл.38 ал.2 ЗА

и чл.7 ал.2 т.4 от Наредба №1/2004г. в размер на **5100,-лв. с ДДС**.

Ищцата Т. С. С. е сторила разноси в размер на 1260,-лв. (50,-лв. за свидетел, 170,-лв. за КСМАТЕ и 1020 лв. Д.т.). На основание чл.78 ал.1 ГПК ответникът "Д." АД следва да понесе разходите съобразно уважената част от иска или за сумата **567,-лв.**

Ответникът "Д." АД, на основание чл.78 ал.3 ГПК има право на направените разноси, съобразно отхвърлената част от исквете. Ответникът е направил разноси в размер общо 1040лв. (500,-лв. КСМАТЕ и юрисконсулско възнаграждение 540,-лв. по чл.25 от Наредбата за правната помощ), като следва да му се присъдят **614,55лв.**

С оглед изхода на делото и на осн. чл.78, ал.6 от ГПК ответникът "Д." АД следва да се осъди да заплати по сметка на съда дължимата ДТ в размер на 2560,-лв. (1800,-лева 4 % от 45000,-лева по иска на Ч. И. С., 760,-лв. държавна такса по иска на Т. С. С., за разликата над платената върху 26000,-лв.-1040лв.) и 350,-лв. за КСМАТЕ, 50,-лв. за свидетел или общо **2960,-лв.**

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл.432, ал.1 КЗ, във вр. с чл.45 от ЗЗД, чл.52 ЗЗД и чл.497, ал.1 т.2 КЗ, „Д.“ ЕАД с ЕИК.. гр.С. бул.,„Витоша“ №89Б да заплати на **Ч. И. С. с ЕГН******* с адрес гр.К. ул.“Цар Калоян“ №19, по банкова сметка IBAN BG49 RZBB 9155 1005 **** сумата **45 000,00лв.** (четиридесет и пет хиляди лева), за причинените му неимуществени вреди, болки и страдания, вследствие на загубата на неговия син И. Ч.ов С. при ПТП, настъпило на 30.06.2019г. и наличие на задължителна застраховка гражданска отговорност при "Д." АД по застрахователна полица №BG/06/119000757080, ведно със законна лихва върху сумата, считано от 22.11.2019г. - до окончателното изплащане на сумата, като ОТХВЪРЛЯ като неоснователен иска за остатъка до пълния предявен размер от 100 000,-лв.

ОСЪЖДА, на основание чл.432, ал.1 КЗ, във вр. с чл.45 от ЗЗД, чл.52 ЗЗД и по чл.497, ал.1 т.2 КЗ, „Д.“ ЕАД с ЕИК.. гр.С. бул.,„Витоша“ №89Б да заплати на **Т. С. С. с ЕГН******* с адрес гр.К. ул.“Цар Калоян“ №19, по банкова сметка IBAN BG03 RZBB 9155 101**** сумата **45 000,00лв.** (четиридесет и пет хиляди лева), за причинените ѝ неимуществени вреди, болки и страдания, вследствие на загубата на нейния син И. Ч.ов С. при ПТП, настъпило на 30.06.2019г. и наличие на задължителна застраховка гражданска отговорност при "Д." АД по застрахователна полица №BG/06/119000757080, ведно със законна лихва върху сумата, считано от 22.11.2019г. - до окончателното изплащане на сумата, като ОТХВЪРЛЯ като неоснователен иска за остатъка до пълния предявен размер от 100 000,-лв.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни исквете по чл.432 КЗ във връзка с чл.45 ЗЗД, чл.52 ЗЗД и чл.497, ал.1 т.2 КЗ, на **А. Ч. С. с ЕГН*******, с адрес: гр.К. ул.“Цар Калоян“ №19 срещу „Д.“ ЕАД с ЕИК.. гр.С. бул.,„Витоша“ №89Б, за заплащане на сумата 20 000,00лв. (двадесет хиляди) лева, представляваща застрахователно обезщетение за неимуществени вреди - душевни болки и страдания, претърпени от А. Ч. С., вследствие смъртта на нейния брат И. Ч.ов С., причинена при ПТП, настъпило на 30.06.2019г., ведно с лихвата за забава,

считано от 22.11.2019г. до окончателното изплащане на присъдената сума.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 ГПК, „Д.“ ЕАД с ЕИК.. гр.С. бул.,„Витоша“ №89Б да заплати на **Т. С. С.** с ЕГН ***** с адрес гр.К. ул.“Цар Калоян“ №19 сумата от **567,-лв.** (петстотин шестдесет и седем лева), представляващи разноски по делото.

ОСЪЖДА на осн. чл.78 ал.1 ГПК и чл.38, ал.2 от ЗА, „Д.“ ЕАД с ЕИК.. гр.С. бул.,„Витоша“ №89Б да заплати на **адв. Щ.Х.Щ. АК Х. с адрес гр.С. ул.“Княз Борис І“ №85 ет.4 ап.10** сумата от **5100,-лв.** (пет хиляди и сто лева), с ДДС представляващо адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство на Ч. И. С. по делото.

ОСЪЖДА на осн. чл.78 ал.1 ГПК и чл.38, ал.2 от ЗА, „Д.“ ЕАД с ЕИК.. гр.С. бул.,„Витоша“ №89Б да заплати на **адв. Щ.Х.Щ. АК Х. с адрес гр.С. ул.“Княз Борис І“ №85 ет.4 ап.10** сумата от **5100,-лв.** (пет хиляди и сто лева), с ДДС представляващо адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство на Т. С. С. по делото.

ОСЪЖДА на осн. чл.78 ал.3 ГПК, **Ч. И. С.** с ЕГН***** с адрес гр.К. ул.“Цар Калоян“ №19, **Т. С. С.** с ЕГН ***** с адрес гр.К. ул.“Цар Калоян“ №19 и **А. Ч. С. с ЕГН*******, с адрес: гр.К. ул.“Цар Калоян“ №19 да заплатят на „Д.“ ЕАД с ЕИК.. гр.С. бул.,„Витоша“ №89Б сумата от **514,55лв.** (петстотин и четиринадесет лева и петдесет и пет стотинки), представляваща деловодни разноски.

ОСЪЖДА на осн. чл.78 ал.6 от ГПК, „Д.“ ЕАД с ЕИК.. гр.С. бул.,„Витоша“ №89Б да заплати по сметка на **Софийски окръжен съд** с адрес гр.С. бул. „Витоша“ №2 сумата от **2960,-лв.** (две хиляди деветстотин и шестдесет лева), представляваща държавна такса и деловодни разноски.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Апелативен съд гр.С. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____